

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/375/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112206450
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3112206450.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s. so sídlom Bratislava, Prievozská 6/A, IČO 35 697 270 proti odporkyni X. R., bytom W., Y. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, M., so sídlom R., T. XX, IČO XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. G. J., advokátom so sídlom Y., Q., o zaplatenie 352,14 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 26. marca 2013, č. k. 15C/270/2012-70, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku IV. o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa vo výroku I. uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 20,20 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 20.11.2010 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo výroku II. návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie 164,64 eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 20.11.2010 do zaplatenia, zamietol. Vo výroku III. odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Vo výroku IV. uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania v sume 102,09 eur za trovy právneho zastúpenia k rukám JUDr. G. J., advokáta, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V odôvodnení uviedol, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa o zaplatenie 20,20 eur s príslušným úrokom z omeškania bol podaný dôvodne, a preto uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu 20,20 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 20.11.2010 do zaplatenia. Pokiaľ ide o navrhovateľom uplatňovanú náhradu škody 164,64 eur spolu s úrokom z omeškania, tu súd zistený skutkový stav posúdil podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a zistil, že v tejto časti je návrh navrhovateľa nedôvodný. Na základe svojich záverov súd návrh navrhovateľa o zaplatenie náhrady škody 164,64 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 20.11.2010 do zaplatenia zamietol. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V danej právnej veci bola v konaní pomerne úspešnejšia odporkyňa, keď súd zamietol návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie 164,64 eur, a vyhovel mu v časti o zaplatenie 20,20 eur, pričom aj zastavenie konania v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty 167,30 eur je potrebné rátať k dobru odporkyne. Odporkyňa si však náhradu trov konania neuplatnila, a preto súd podľa § 151 ods. 1 O.s.p. odporkyni náhradu trov konania nepriznal, keď o náhrade trov konania sa rozhoduje len na návrh. Na druhej strane si právo na náhradu trov konania uplatnil vedľajší účastník na strane odporkyne, a keďže pomerný úspech odporkyne vo veci sa vzťahuje aj na neho, súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal proti navrhovateľovi právo na náhradu trov konania v pomernej časti 82,80 %. Čistý úspech odporkyne je 291,54 eur [(167,30 eur zastavené + 164,40 eur zamietnuté) - 20,20 eur priznané navrhovateľovi], čo v pomere k predmetu konania 352,14 eur predstavuje 82,80 %. Trovy vedľajšieho účastníka predstavujú trov jeho právneho zastúpenia v

konaní, ktoré tvorí tarifná odmena 26,56 eur za prevzatie a prípravu zastúpenia + 7,63 eur režijný paušál, tarifná odmena 26,56 eur za písomné vyjadrenie k návrhu navrhovateľa zo dňa 25.05.2012 + 7,63 eur režijný paušál a tarifná odmena 26,56 eur za písomné vyjadrenie k veci samej po zmene návrhu na začatie konania zo dňa 21.02.2013 + 7,81 eur režijný paušál. Výška tarifnej odmeny za úkony advokáta vedľajšieho účastníka bola vypočítaná podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Výška režijného paušálu bola určená podľa § 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky ako jedna stotina výpočtového základu pre rok 2012 a rok 2013, v ktorých boli úkony právnej pomoci vykonané. Celkovo tak trovy konania vedľajšieho účastníka sú 123,30 eur, z čoho 82,80 % je 102,09 eur. Povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania v sume 102,09 eur uložil súd navrhovateľovi k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka podľa § 149 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku, a to výrokovej časti IV. o priznanej náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi, podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník. Dôvodil tým, že nárok navrhovateľa pozostával z dvoch samostatných nárokov, pôvodne zo sumy 20,20 eur za nezaplatené elektronické komunikačné služby a zo sumy 331,94 eur za dojednanú zmluvnú pokutu, následne po čiastočnom späťvzati návrhu a čiastočnej zmene právneho dôvodu žaloby pozostával jeho nárok zo sumy 20,20 eur za nezaplatené elektronické komunikačné služby a zo sumy 164,64 eur ako náhrady škody. Tieto dva samostatné nároky vyplývajú z rozličného skutkového základu aj právneho posúdenia, pričom oba nároky by mohli byť predmetom samostatných žalôb. Z uvedeného potom vyplýva, že vedľajší účastník bol v konaní o samostatnom nároku navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty, resp. náhrady škody v celom rozsahu úspešný, a preto súd prvého stupňa nepostupoval správne, ak náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal v plnej výške. Navrhol, aby odvolací súd zmenil IV. výrok rozsudku tak, že navrhovateľa zaviazal k povinnosti nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 123,30 eur. Uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania za toto podanie vo výške 25,31 eur.

Navrhovateľ sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutom rozsahu /vo výroku IV. o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka/ podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka vo vzťahu k navrhovateľovi rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal proti navrhovateľovi právo na náhradu trov konania v pomernej časti 82,80 % [čistý úspech odporkyne bol 291,54 eur /správne malo byť 331,94 eur/, /167,30 eur zastavené + 164,40 eur zamietnuté - 20,20 eur priznané navrhovateľovi/], čo v pomere k predmetu konania 352,14 eur predstavuje 82,80 %.

Odvolací súd sa s týmto právnym záverom súdu prvého stupňa o priznaní pomernej náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi stotožňuje.

Odvolacie námietky vedľajšieho účastníka, že v danom prípade sa pre účely výpočtu náhrady trov konania jednalo o dva samostatné nároky /sumu 20,20 eur za nezaplatené elektronické komunikačné služby a sumu 164,64 eur ako náhrady škody/ vyplývajú z rozličného skutkového základu aj právneho posúdenia, pričom oba nároky by mohli byť predmetom samostatných žalôb, odvolací súd nepovažoval za dôvodné. Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ si uplatnil svojím návrhom proti odporkyne zaplatenia peňažnej sumy vo výške 352,14 eur, kde suma 20,20 eur predstavovala nezaplatené elektronické komunikačné služby a suma 331,94 eur predstavovala dojednanú zmluvnú pokutu. Obidva tieto nároky vyplývali z jedného právneho vzťahu, a to zo Zmluvy o pripojení č. A2406834-0001 z 18.05.2006, ktorej súčasťou boli Všeobecné podmienky. Navrhovateľ v priebehu konania sumu 331,94 eur znížil na sumu 164,64 eur /vzal späť návrh v časti o 167,30 eur/ a tento nárok posúdil ako škodu, ktorá predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou.

V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci. Len výnimočne, pri takých trovách, ktoré by pri riadnom priebehu konania nevznikli, spravuje sa náhrada trov zásadou zavinenia. Základným meradlom pre nárok na náhradu nákladov v sporovom konaní je preto miera úspechu vo veci. Ak mal účastník plný úspech vo veci, prizná sa mu tiež celá náhrada nákladov konania. Ak mal len čiastočný úspech, náhrada nákladov bude pomerne rozdelená. Ak je úspech a neúspech vyvážený, vysloví súd, že žiadny účastník nemá právo na náhradu nákladov konania. Na základe uvedeného platí, že žalobca má plný úspech, ak výrok rozsudku zodpovedá žalobnému petitu, a naopak, žalovaný má plný úspech, ak žaloba je v plnom rozsahu zamietnutá. Ako žalobný petít označujeme to, čoho sa žalobca domáha v podanej žalobe. Petít určuje, o čom má súd vo veci konať a rozhodovať (predmet sporu).

Súdna prax (napr. rozhodnutie uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. 116/1967) už vyložila, ako treba chápať úspech navrhovateľa /odporcu/, ak predmetom konania boli viaceré samostatné nároky. Bol vyslovený právny názor, ktorého závery nie je dôvod spochybňovať ani v súčasnosti, že úspech navrhovateľa /odporcu/ v spore ohľadne niektorého nároku nemôže založiť právo na náhradu trov konania, ktoré vznikli v súvislosti s ďalším nárokom, ak v tomto navrhovateľ /odporca/ nebol úspešný. V danej veci to znamená, že neúspech odporkyne v prvom žalobnom petite nemôže byť bez ďalšieho prehladaný. V prvom žalobnom petite bol navrhovateľ úspešný v celom rozsahu, a odporca bol tak neúspešný v celom rozsahu. Potom, keď v druhom žalobnom petite bol neúspešný navrhovateľ v celom rozsahu, a odporca bol tak úspešný v celom rozsahu, vznikol odporcovi, resp. vedľajšiemu účastníkovi, vzhľadom na výšku sporu, nárok na pomernú náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. tak, ako to správne určil a vypočítal súd prvého stupňa.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si náhradu týchto trov v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.